विश्वष्टोत्तरशतनामन् n., विश्वादिदेवतापूजाप्रकार m. und विश्वावरणपूजा f. Titel Burnell, T.

*विष्पन्द् m. *ein best. Gericht.* Richtig wohl विष्यन्द्.

विष्पर्धस् 1) Adj. *wetteifernd.* — 2) m. N. pr. eines Ṛshi. — 3) n. Name eines Sâman.

विष्पर्धा f. *ein Streit um den Vorrang* Vaitân. Vgl. विस्पर्धा.

विष्पश्र् m. (Nom. विष्पट्) *Aufseher.*

विष्पित n. etwa *Schwierigkeit, Gefahr.*

विष्पुलिङ्गक Adj. *Funken sprühend.* Nach Sâj. *Zunge des Feuers* oder *Sperling.*

विष्फार und *विष्फाल s. विस्फार und *विस्फाल.

विष्फुलिङ्ग m. *Funke.* Vgl. विस्फुलिङ्ग.

विष्फुलिङ्गक m. dass. AV. Pariç. 67,4.

*विष्य Adj. *zu vergiften, den Tod durch Gift verdienend.*

विष्यन्द् m. *Tropfen* MBh. 13,77,31. Auch विस्यन्द् und विस्पन्द् geschrieben.

विष्यन्दक N. pr. einer Oertlichkeit. विस्यन्दक gedr.

विष्यन्दन 1) *m. *ein best. Backwerk* Madanav. 116,72. — 2) n. *a) das Träufeln, der Zustand des Tropfbaren. — b) das Ueberlaufen* Comm. zu Âpast. Çr. 9,2,4. — *c) das Zerfliessenmachen, Auflösen* Karaka 6,12. — Auch विस्यन्दन geschrieben.

विष्यन्दिन् Adj. *tropfbar flüssig.* विस्यन्दिन् gedruckt.

*विष्व Adj. = द्विंस्र.

विष्वक् s. u. विष्वञ्च्.

विष्वक्सेन 1) m. *a)* Bein. Vishṇu-Kṛshṇa's. Auch auf Çiva übertragen. — *b)* N. pr. α) eines Wesens im Gefolge Vishṇu's. — β) eines Sâdhja. — γ) des 14ten (oder 13ten) Manu. — δ) eines alten Ṛshi und verschiedener anderer Männer. — 2) *f. आ *eine best. Pflanze* Bhâvapr. 1,192. — Häufig fehlerhaft विश्व°.

विष्वक्सेनकान्ता f. *eine best. Pflanze* Karaka 1, 4. Nach dem Comm. = प्रियङ्गु, nach Râgân. 7,85 *eine Dioscorea.*

*विष्वक्सेनप्रिया f. 1) Vishṇu's *Geliebte*, Lakshmi. — 2) *eine Dioscorea.*

विष्वक्सेनसंहिता f. Titel eines Werkes.

*विष्वगञ्चन Adj. *überallhin gewendet* Sâj. zu ṚV. 8,29,1.

विष्वगश्व m. N. pr. eines Sohnes des Pṛthu MBh. 1,1,232. 2,27,14. 3,202,3. Ind. Antiq. 9,178. Häufig fehlerhaft विश्वगश्व.

विष्वगैड n. Name eines Sâman.

विष्वग्गमनवत् Adj. *sich nach allen Richtungen hin bewegend* 264,26.

विष्वग्ज्योतिस् m. N. pr. eines Sohnes des Çatagit VP. 2,1,41.

*विष्वग्युज् Adj. P. 6,3,92, Sch.

विष्वग्लोप m. *allgemeine Störung, ein vollständiges Durcheinander* MBu. 12,15,38. 68,15. Auch fehlerhaft विश्व° geschrieben.

विष्वग्वात und *विष्वग्वायु m. *ein nach oder von allen Seiten blasender Wind.* Fehlerhaft auch विश्व° geschrieben.

विष्वञ्च् 1) Adj. (f. विष्वूची) *a) nach beiden (allen) Seiten gewandt, auf b. S. (überall) befindlich, von allen S. kommend, nach jeder Richtung laufend, allgemein. — b) (rechts und links) auseinander, gehend; abgewandt, getrennt von* (Abl. oder Instr.). — *c) in allerlei Lagen gerathend* Gaut. — *d) in umgekehrter Richtung laufend.* — 2) विष्वक् Adv. *a) auf beiden Seiten, nach den Seiten, seitwärts. — b) umher, nach allen Richtungen hin, allerwärts* Spr. 7760. — 3) f. विष्वूची *a) die Cholera in ihrer sporadischen Form. — b)* N. pr. der Gattin Viragá's und auch wohl einer anderen Persönlichkeit. — Häufig fehlerhaft विश्वञ्च् und विसूची geschrieben.

विष्वण Adj. *fressend* in *नर्°.

*विष्वणन n. *Frass, Speise.*

विष्वदीचीन Adj. *allseitig.*

विष्वद्र्यञ्च् 1) Adj. (f. °द्रीची) *nach allen Richtungen gehend.* — 2) Adv. (°द्र्यक्) विष्वद्विङ्मक् *nach den beiden Seiten hinaus, weg.*

विष्वाच् m. N. pr. eines Dämons.

*विष्वाण m. *Essen.*

विसंवाद 1) *Wortbruch.* Vgl. अ° Nachtr. 5. — 2) *Widerspruch, Nichtübereinstimmung, — mit* (Loc., Instr. mit सह oder im Comp. vorangehend).

विसंवादक Adj. *sein Wort brechend* in अ°.

विसंवादन n. *das Brechen des Wortes, Wortbruch* in अ°.

विसंवादिता f. 1) *das Brechen des Wortes* in अ°. — 2) *Widerspruch, Nichtübereinstimmung mit* (Instr.).

विसंवादिन् Adj. *widersprechend, nicht übereinstimmend, — zutreffend.*

विसंशय Adj. *keinem Zweifel unterworfen, ganz sicher.*

विसंष्ठुल und विसंस्थुल Adj. 1) *nicht feststehend, wankend, schwankend* Bâlar. 39,8. 46,18. — 2) *verwirrt, erschrocken* Hem. Par. 11,116.

विसंसर्पिन् Adj. in तिर्यग्विसंसर्पिन्.

विसंस्थित Adj. *nicht beendigt, unvollendet.*

विसंस्थितसंचर m. *der, so lange das Savana noch nicht vollendet ist, einzunehmende Platz* Kâtj. Çr. 11,1,27. Âçv. Çr. 5,3,28. 19,8. 6,5,2.

विसंस्थुल s. u. विसंष्ठुल.

विसंकट schlecht beglaubigte Schreibart für विशङ्कट.

विसंकुल 1) Adj. (f. आ) *nicht verwirrt, beruhigt* Kumâras. 15,50. — 2) n. *keine Verwirrung, grosse Ruhe.* सविसंकुलम् Adv. Viddh. 73,12.

विसंचारिन् Adj. *hinundher schweifend* (Geist).

विसंज्ञ Adj. (f. आ) *bewusstlos.*

विसंज्ञागति f. und *°संज्ञावती (wohl richtiger) f. *eine best. hohe Zahl* (buddh.).

विसंज्ञित Adj. *des Bewusstseins beraubt.*

विसदृश् Adj. in अ°.

विसदृश Adj. (f. आ und ई) *unähnlich, ungleich, nicht entsprechend, unebenbürtig.*

विसदृशफल Adj. *von ungleichen Folgen.* Nom. abstr. °ता f. Vâsav. 258,5.

1. विसंधि m. 1) *Nebengelenk.* — 2) *Vernachlässigung des grammatischen* Saṁdhi Kâvjapr. 154,13.

2. विसंधि Adj. 1) *ohne Gelenke.* — 2) *nicht im Bündniss mit Jmd stehend.* — 3) *ohne grammatischen* Saṁdhi, *wobei der* S. *vernachlässigt ist.*

विसंधिक Adj. = 2. विसंधि 3).

विसंनाह Adj. *ungepanzert.*

विसमाप्ति f. *Nichtvollendung.*

*विसंभरा f. *Hauseidechse* Râgân. 19,64.

विसंभोग m. *Trennung* Hem. Par. 11,116.

विसर m. 1) **Ausbreitung.* — 2) *etwas sich Ausbreitendes, Fülle, Menge* Vâsav. 263,6. 265,6. Kâd. 210,23 (350,1). 215,15 (358,1). 217,17 (360,13). Harshaḱ. 8,19. 141,13. — 3) **eine best. hohe Zahl* (buddh.).

विसरण m. 1) *das Sichausbreiten* (eines Ausschlags). — 2) *das Weit-, Schlaffwerden.*

विसर्ग m. 1) *das Aufhören, Ende.* — 2) *Untergang der Welt.* — 3) *das Loslassen, Oeffnen* (der Faust). — 4) *das Loslassen, Wiederfreigebung.* — 5) *das Entlassen,* so v. a. *Vonsichgeben.* — 6) *Entleerung des Leibes.* — 7) *Entlassung* (einer Person), *Verabschiedung* (Çâṅkh. Gṛhj. 4,2), *das Entlassen* (der Kühe) *aus dem Stalle, das Hinaustreiben derselben auf die Weide* (s. गो°). — 8) *Befreiung, Erlösung.* — 9) *das Spenden, Schenken.* — 10) *das Werfen, Schleudern* (auch von Blicken), *Streuen, Abschiessen.* — 11) *das Schöpfen, Erzeugen.* — 12) *secundäre Schöpfung, die Schöpfung im Einzelnen durch* Purusha. — 13) *Schöpfung* im